

Efter at have protesteret mod dette Udtryk maa jeg i øvrigt sige, at hvad Hr. Moltesen fremførte, forekom mig at lide af en ganske mærkelig Uklarhed. Det ærede Medlem vilde paa den ene Side erklære, at det var uberettiget, at man stillede dette Præsteløfte frem i Forgrunden, og hævde, at saadant Løfte ikke burde kræves f. Eks. af Mænd, der kommer fra Missionen i Indien, han ønskede, at man bar sig saaledes ad, at der blev Mulighed f. Eks. for en Mand som L. P. Larsen for at blive Biskop; han udtalte, at hvis denne ønskede at overtage et Bispeembede, skulde man tage ham, som han var. Men paa den anden Side indrømmede Hr. Moltesen, at Kirken ikke kunde undvære Præsteløftet; der maatte kræves et Præsteløfte, og det ærede Medlem kunde ikke ønske sig noget bedre end det, vi havde, der var saa rummeligt; og han ønskede, at Biskopperne som hidtil, som han udtrykkelig sagde, skulde have en aandelig Funktion: de skulde værne den folkekirkelige Forfatning og holde dem ude, som de mente ikke var skikkede, ogsaa dem, som de i Lærespørgsmaalet mente ikke var skikkede.

Lad os nu tænke os, at det Tilfælde indtraadte, som Hr. Moltesen mente var saa heldigt for vor Kirke, at L. P. Larsen blev Biskop til Trods for en Erklæring om, at han ikke vilde aflægge Præsteløfte — efter mit personlige Kendskab til Larsen betvivler jeg for øvrigt, at han vilde stille sig saaledes, men det er en Sag for sig. Hvis han nu skulde værne om, at Præsterne aflægge Præsteløftet, forekommer det mig, at det vilde blive en ganske besynderlig Uklarhed, Kirken vilde komme til at lide under i et Hovedspørgsmaal.

Hr. Moltesen mente vistnok, at et Hovedpunkt ved Ordningen af dette Spørgsmaal var, at det er galt at kræve, at Folk, der har aflagt Præsteløfte i et andet Kirkensamfund, paa ny skal aflægge det her. Navnlig vilde Hr. Moltesen mene, det var højst uheldigt, at der kom en Modsætning frem, hvis man nede i Sønderjylland fik Folk ind, som ikke aflagde Præsteløfte, medens Folk her i Kongeriget skulde aflægge Præsteløfte, og han brugte det Udtryk, at der var Mening i det, hvis alle skulde aflægge Løfte. Det er netop den Opfattelse, jeg har; jeg holder paa en ensartet Ordning, og jeg beklager i høj Grad, at man i Sønderjylland vil bryde denne Ordning. Ganske vist er det kun for en Overgangstid, men jeg beklager det, fordi det kan give Anledning til forskellig Diskussion, og ligesom den

tidligere Kirkeminister (Povlsen) fremhæver jeg, at der i Henvendelsen fra de 7 eller 8 samarbejdende Virksomheder i den danske Folkekirke, som er gaaet sammen under Betegnelsen „Det kirkelige Fællesudvalg“, udtrykkelig udtales en stærk Beklagelse af, at man i Sønderjylland mulig vil indføre en saadan Ordning.

Hr. Moltesen finder altsaa, at der er Mening i at tilvejebringe en Ordning med Ensartethed til alle Sider, men i øvrigt er hans Opfattelse den, at der intetsteds burde aflægges Præsteløfte af Folk, som i Forvejen er ordnede. Hertil skal jeg sige, at da det foreliggende Lovforslag blev fremsat, fremkom der Udtalelser f. Eks. fra amerikanske Præster, som ikke forstod denne Betragtning. I „Kristeligt Dagblad“ erklærede to amerikanske Præster, af hvilke den ene tilhørte den grundtvigske Kirke og den anden den indremissionske, at det vilde for danske Præster i Amerika staa som noget højst besynderligt, om de ikke, naar de gik ind i en anden Kirke, skulde aflægge denne Kirkes Præsteløfte. Saaledes saa de paa det, og jeg er ganske overbevist om, at de Mennesker, som gaar fra eet Kirkensamfund over i et andet, i det hele taget vil finde, at det er i sin Orden, at man, inden man gaar ind i den anden Kirkes Tjeneste, aflægger denne Kirkes Præsteløfte.

Vort Præsteløfte indeholder som bekendt ikke blot Forpligtelse med Hensyn til Læren, men gaar ogsaa ud paa Forpligtelse til at overholde Kirkens Orden i øvrigt, altsaa en Udtalelse om, at man agter at tjene denne Kirke. Naar Hr. Moltesen altsaa vil finde det mærkeligt, at Folk, der har arbejdet som Missionærer under de lidet konfessionelle Forhold i Indien, skal aflægge Præsteløfte i den danske Kirke for at blive Præster her, maa jeg sige, at jeg ikke kan tænke mig nogen bedre Motivering for det rimelige i at kræve, at disse Mennesker skal aflægge Løftet, naar de gaar ind i den danske Kirkes Tjeneste; thi ude paa Missionsmarken staa man i Forhold, hvor det kirkelige er ret løst. Naar Folk vender tilbage fra Arbejdet derude til en Kirke med en nedarvet gammel Orden og med en, kan man sige, kirkelig Kontinuitet, som gaar igennem dens Historie, er det dog rimeligt, at denne Kirke siger til de Mennesker, der vil være dens Tjenere: Vil I arbejde under de Forhold, som vi altsaa anser for at være de bærende, maa I aflægge Løftet, og vil I ikke, maa I virkelig lade være med at arbejde her.